

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

23 червня 2018 р.

Київ

№ 330-р

Про визнання підтримки суб'єктів господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги від 14.06.2018 № 500-01/2522-П та повідомлення про нову державну допомогу, надіслане листами Ужгородської міської ради вх. № 74-ПДД від 19.02.2018 та вх. № 206-ПДД від 23.04.2018, яке було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлення про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631 (далі – Порядок 2-рп),

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДТРИМКУ

- (1) Листом від 19.02.2018 № 6/н (вх. № 74-ПДД від 19.02.2018) Ужгородською міською радою відповідно до пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» було подано повідомлення про нову державну допомогу (далі – Повідомлення).
- (2) Антимонопольним комітетом України (далі – Комітет) листом від 05.03.2018 № 500-29/05-2847 залишено Повідомлення без руху та запитано додаткову інформацію. Листом від 19.04.2018 № 09-12/178 (вх. № 206-ПДД від 23.04.2018) Ужгородською міською радою надано додаткову інформацію до Повідомлення.

2. ВІДОМОСТІ ТА ІНФОРМАЦІЯ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. НАДАВАЧ ПІДТРИМКИ

- (3) Ужгородська міська рада (Поштова площа, 3, м. Ужгород, 88000, ідентифікаційний код юридичної особи 04053699).

2.2. ОТРИМУВАЧ ПІДТРИМКИ

- (4) Суб'єкти господарювання.

2.3. МЕТА (ЦІЛЬ) ПІДТРИМКИ

- (5) Метою (ціллю) підтримки є створення сприятливих умов для економічного та соціального розвитку міста Ужгорода.

2.4. ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

- (6) Створення сприятливих умов для економічного та соціального розвитку міста Ужгорода.
- (7) Встановлення на оптимальному рівні ставок земельного податку, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, які забезпечать розвиток суб'єктів господарювання міста за рахунок зменшення податкового тиску та не призведуть до зростання податкового боргу по зобов'язаннях до бюджету міста.
- (8) Сприяння організації паркування транспортних засобів на території міста Ужгорода дасть можливість надходження збору за паркування до бюджету міста.

2.5. ФОРМА ПІДТРИМКИ

- (9) Зменшення ставок податків.
- (10) Середня ставка податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, становить 24 відсотки граничного розміру, встановленого Податковим кодексом України (далі – Кодекс). Проектом рішення на 2019 рік передбачено зростання розміру податку в середньому на 55 відсотків порівняно з розміром ставок, встановлених рішенням XXVII сесії Ужгородської міської ради VI скликання від 09.07.2015 № 1747 (з урахуванням змін, унесених рішенням 30.03.2017 № 619).
- (11) У зв'язку з відсутністю організації паркування автотранспортних засобів на території міста розмір ставки збору за місця для паркування транспортних засобів встановлено на рівні 40 відсотків граничного розміру ставки, визначеного Кодексом, для зацікавленості суб'єктів підприємницької діяльності, що бажають здійснювати організацію платного паркування в місті.

2.6. ПІДСТАВА ДЛЯ НАДАННЯ ПІДТРИМКИ

- (12) Проект рішення Ужгородської міської ради «Про місцеві податки і збори».
- (13) Підпункт 12.4.1 пункту 12.4 статті 12 Кодексу щодо встановлення міськими радами ставок місцевих податків та зборів у межах ставок, встановлених Податковим кодексом України.

2.7. ТРИВАЛІСТЬ ПІДТРИМКИ

- (14) Термін дії – не обмежений.

3. ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ПРОГРАМИ

- (15) Відповідно до статті 12 Кодексу не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад встановлювати індивідуальні пільгові

ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

(16) Проектом рішення міської ради передбачено встановлення таких ставок:

- 1) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для:
 - будівель житлової нерухомості єдиної ставки в розмірі 0,3 відсотка від розміру мінімальної заробітної плати;
 - об'єктів нежитлової нерухомості залежно від їх розташування (0,3 відсотка – периферійна зона, 0,4 відсотка – серединна, 0,5 відсотка – центральна зона);
- 2) ставки єдиного податку, туристичного збору та транспортного податку, визначеного в межах ставок, встановлених Кодексом.

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

4.1. ОЗНАКИ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

(17) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

(18) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

(19) Відповідно до частини другої статті 1 Закону терміни «суб'єкт господарювання», «товар», «економічна конкуренція (конкуренція)» вживаються у Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про захист економічної конкуренції».

4.2. ПОДАТКОВІ ПЛЬГИ ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

(20) Згідно зі статтею 3 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» право громадян на участь у місцевому самоврядуванні забезпечується наступним:

- громадяни України реалізують своє право на участь у місцевому самоврядуванні за належністю до відповідних територіальних громад;
- будь-які обмеження права громадян України на участь у місцевому самоврядуванні залежно від їх раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, терміну проживання на відповідній території, за мовними чи іншими ознаками забороняються.

(21) Статтею 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що територіальна громада - жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або

добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр.

- (22) Відповідно до пункту 24 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.
- (23) Статтею 63 зазначеного Закону визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (24) Відповідно до статті 8 Кодексу в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори.
- (25) До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.
- (26) До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (27) Згідно зі статтею 10 Кодексу до місцевих податків належать:
- податок на майно;
 - єдиний податок.
- До місцевих зборів належать:
- збір за місця для паркування транспортних засобів;
 - туристичний збір.
- (28) Місцеві ради обов'язково встановлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю).
- (29) Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.
- (30) Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.
- (31) Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється згідно з Бюджетним кодексом України.
- (32) Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу **не дозволяється** сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, **встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.**

(33) Згідно з підпунктом 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 Кодексу **ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості**, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що **не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

(34) Відповідно до підпункту 268¹.3.1 пункту 268¹.3 статті 268¹ Кодексу **ставки збору за паркування встановлюються** за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі **до 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати**, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

(35) Статтею 293 Кодексу визначено, що **ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб**, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

- для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
- для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

(36) Пунктом 268.2.1 статті 268 Кодексу визначено, що **платниками туристичного збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.**

(37) Відповідно до пункту 268.5.1 статті 268 Кодексу згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляння збору може здійснюватися:

- адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

- квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;
 - юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, які уповноважуються сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.
- (38) Згідно з пунктом 267.1.1 статті 267 Кодексу платниками транспортного податку є **фізичні та юридичні особи**, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі.
- (39) Відповідно до пункту 267.2.1 статті 267 Кодексу об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
- (40) Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.
- (41) Відповідно до Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського союзу (далі - ДФЄС, Договір) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.
- (42) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.
- (43) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:
- фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їхній розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
 - **встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.**
- (44) У розумінні статті 107 (1) Договору перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (45) На захід державної допомоги поширюється стаття 107 (1) ДФЄС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі

заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.

- (46) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЕС.
- (47) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.

5. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ В ЧАСТИНІ СТАВОК ПОДАТКУ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО, ЗБОРУ ЗА ПАРКУВАННЯ

- (48) Відповідно до статті 1 Закону державна підтримка вважається державною допомогою, якщо така підтримка, крім відповідності іншим умовам, надається суб'єкту господарювання, створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (49) Отже, встановлення **ставок податку на нерухоме майно та збору за місяць паркування транспортних засобів у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України в межах територіальної громади міста Ужгорода, не надає переваг суб'єктам господарювання та не містить вибіркового характеру.**
- (50) Експертами проекту технічної допомоги Європейського Співтовариства «Підтримка Антимонопольного комітету України у впровадженні правил державної допомоги» підтримано зазначену позицію листом від 10.05.2018 № SESAR2018/05-02 з аналогічного повідомлення.
- (51) Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2017 № 2-рп, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631, на підставі інформації, наданої Ужгородською міською радою, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка (фінансування), яку буде надавати Ужгородська міська рада відповідно до проекту рішення Ужгородської міської ради «Про місцеві податки та збори» в частині встановлення ставок податку на нерухоме майно та збору за місяць паркування транспортних засобів у розмірі меншому за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, не є державною допомогою відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до

прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ